

mentre l'apallissaven, demanà a crits als seus companys, detinguts en cel·les veïnes, que l'acompanyessin a resar el Rosari, i així ho feren mentre els hi anava arribant el torn d'ésser apallissats. Al acabar el Rosari entonaren tots el "Euzko Gudariak Gara". (Himne patriòtic Basc) Un altre detingut, malalt del cor, la policia va temer que morís mentre el torturava i a la matinada el deixaren tirat a la porta de casa seva. L'endemà passat els botxins tornaren a cercar-lo, però la RESISTENCIA BASCA l'havia fet fonedís i la xurma no l'ha pogut trobar.

Els patriotes de la RESISTENCIA BASCA no es conformen en fer aparèixer sovint la bandera nacional d'Euzkadi. El darrer 18 de Juliol, aniversari del "glorioso alzamiento", cremaren a Donosti (San Sebastián) un grapat de banderes espanyoles. La que nosaltres en diem la "llufa", els bascos li diuen "els fastigos parracs vermells i grocs que embrutaven el paisatge de la Pàtria".

A Bascònia, com a Catalunya, també tenen exemplars de la fauna espanyolista, dels que llepen els peus suats de l'amo, i també com ací hi han legalistes, partidaris de la "legalitat" dels Estatuts d'autonomia, que en el fons també són espanyolistes, doncs per ells la veritable legalitat és l'obediència als caps espanyols de les societats secretes de que formen part. Són els que amb llargs i rebuscats discursos i raonaments intenten demostrar que ens hem de conformar amb un règim autòndmic. Són els defensors de la llibertat dels nostres pobles, però de la llibertat de que disfruta el gos fermat a la porta de l'amo, que pot esplaïar-se uns quants metres al voltant del ganxo i l'amo li podrà escurçar la cadera i apallisar-lo sempre que vulgui.

El Front Nacional Basc i altres nuclis de diversa tendència política que integren la RESISTENCIA BASCA i que avui constitueixen la gran majoria del país, han definit de manera clara i sense embuts llur objectiu i línia de conducta. En traduïm alguns paràgrafs: "...tots tenim el deure de lluitar, però no engagent paraules contra l'opressor com fan els polítics. Cal disparar quelcom més contundent... El Front Nacional Basc té organitzats els seus quadres de combat, molta gent nostra està empresonada i altres perseguits i fugitius. Són els gudaris que cauen en la lluita i que ens cal ajudar... No volem polítics xerraires, volem generals, capitans, sergents, gudaris... volem dinamita i mitjans per a fer impossible la vida de la invasora Espanya a la nostre pàtria Euzkadi. Volem la independència... Estem en peu de guerra contra Espanya... una guerra que no volem, però ens la imposen els invasors... i en aquesta guerra no podem utilitzar altres mètodes que els de la guerra... empunyem les armes, acollim-nos a la força de la dinamita... Espanya no ha respectat mai res... No deixarem que res espanyol respiri a Euzkadi. Guerra a Espanya!"

La RESISTENCIA BASCA lluita contra l'Estat espanyol en tots els aspectes i en tots els terrenys, dintre i fora de Bascònia. Un grup de resistents bascos aconseguí a Madrid la documentació i fotos probatòries de la participació espanyola en la sublevació dels generals feixistes francesos a l'Algèria. El govern espanyol havia promès al francès que vigilaria el general Salan, cap de la revolució i no el deixaria sortir d'Espanya. El 22 d'Abril el ministre Castiella assegureva alambaixador francès que la vigilància de Salan havia estat reforçada. A les 10 del matí del mateix dia 22 Salan sortí per la porta de l'Hotel Princesa i amb el seu ajudant anà allotjar-se a la pròpia casa de Serrano Suñer. El fill d'aquest, l'endemà, dia 23, el portà amb el seu automòbil a Barajas, on Franco li havia fet preparar un avió i personal de vol que el portaren directament a l'Alger, on arribà a les dues de la tarda. A la mateixa hora, a Madrid, la Policia Armada arribava a l'Hotel Princesa per "impedir que Salan fugís". Després Franco volgué disculpar-se dient que s'havia escapat per una finestra, però diaris i revistes d'Europa i Amèrica publicaren la veritat, il·lustrada i detallada, posant de manifest el cinisme espanyol i explicant que les proves havien estat obtingudes per la RESISTENCIA BASCA. Ja sabem que la sublevació fracassà. Els revoltats aconseguiren sols l'adhesió d'un regiment de la Legió Estrangera. L'exèrcit, la marina, l'aviació i el poble de França es mantingueren fidels. Una vegada més el ridícul caigué sobre Espanya. A Madrid foren detinguda 60 joves bascos i malgrat tota mena de tortures la policia ho pogué saber res.

Expressem la més sincera admiració pels herois de la RESISTENCIA BASCA.
Gora Euzkadi Azkatuta!

LA PROHIBICIÓ de celebrar a Catalunya els Jocs Florals de la Llengua Catalana no ha pogut suprimir-los. Des del 1941 s'han celebrat cada any a una ciutat d'Europa o d'Amèrica amb la simpatia, el suport i la col·laboració de les autoritats i organismes culturals oficials i particulars dels països respectius. Els corresponents al 1961 assoliren una significació especial per celebrar-se a la ciutat germana de l'Alger, (illa de Sardenya) on es segueix parlant el català des de més de siscent anys.

En aquella avinentesa el Delegat a l'Exterior de RESISTENCIA CATALANA trameté al President de la Comissió Organitzadora la següent carta:

Il·lustre General Rafel Catardi. Alger.

Benvolgut President i amic: RESISTENCIA CATALANA m'ha fet l'honor de designar-me, en nom i representació dels catalans que a dintre i fora de la Pàtria llui-